

[Arentoft]

ge, nu er vi nede på godt 500, og det er i alt fald en gunstig udvikling.

Så må jeg nok bedrøve hr. Pelle Voigt med, at vi vil afvise det fremsatte dagsordensforslag; alene det at skulle til at diskutere timeløn osv., og hvad vi kom ind i af bureaukrati, hvis vi skulle gå over til at beregne timelønninger og den slags ting, er nok til, at vi afviser dagsordenen.

Hahn (CD):

Det er næppe, fordi jeg er gammel garder, at jeg på CDs vegne skal fremsætte et par kommentarer, men vor ordfører i denne sag er optaget andet sted i huset i dette øjeblik.

Efter vor opfattelse er situationen for de civile værnepligtige ikke forringet, siden folkettinget sidst drøftede disse forhold. Derfor kan vi ikke se, der er grund til nogen ændring. Der er fortsat så stor forskel på arbejdsforholdene for militære og civile værnepligtige, at det også begrunder en forskel i tjenestetid og aflønning.

Vi tilslutter os helt ministerens klare svar på forespørgslen og vil afvise det stillede dagsordensforslag.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Den forespørgsel, som i dag er rejst, er en gentagelse af adskillige tidligere forespørgsler og i øvrigt adskillige tidligere forslag om ændringer i aflønningen af de civile værnepligtige. Det er sagt her før af ministeren og andre, at den egentlige værnepligtsløn blev indført 1976, og jeg bør måske erindre om, at det var det radikale venstre, der tog initiativet til, at værnepligtsløn blev indført, idet vi et års tid før, regeringen kom med sit forslag, havde et forslag fremme her i folkettingen om aflønning af samtlige indkaldte værnepligtige, altså også de civile værnepligtige. Men vort forslag blev pillet i stykker, da regeringen kom med sit, og de civile værnepligtige skilt ud, således at de nu må gå på disse aktstykkefastlagte lommepenge.

Vi er stadig af den opfattelse, at det er urimeligt at fastholde denne forskel, og jeg takker forespørgerne for, at de denne gang udelukkende fokuserer på den økonomiske forskel. Tidligere har man også indblandet tjenestetiden. Jeg mener nok, man må acceptere, at der er begrundelse for at opretholde en vis forskel i tjenestetiden, men der er

ingen begrundelse for at opretholde forskel i aflønningen, og jeg kan derfor kort sige, at vi selvfølgelig kan støtte det dagsordensforslag, som er stillet; det er endog, synes jeg, meget moderat.

Jeg vil godt sige her, at når det nu er 2 pct. af de værnepligtige, som bliver fundet egnet til at gøre tjeneste, og som altså beslutter sig for at blive nægttere – ca. 2 pct. var det i hvert fald i 1981 – så er tiden måske inde til at overveje, om vi overhovedet skal opretholde kravet om, at et menneske, der nægter at gøre militærtjeneste, skal indkaldes til en anden form for tjeneste. Selvfølgelig skal vi opretholde retten til at nægte, men spørgsmålet er, om ikke tiden er løbet fra den straffeforanstaltning, man så udsættes for ved at blive indkaldt til noget andet. Jeg ved, det er en anden sammenhæng, det skal drøftes i, og jeg skal derfor nøjes med her at notere, at det er noget, man nok burde overveje i forbindelse med det forslag, som vi senere i dag får til behandling om en totalforsvarskommission.

Steen Folke (VS):

Jeg havde selv den tvivlsomme fornøjelse at aftjene min værnepligt som militærnægter engang midt i 1960'erne. Dengang var tjenestetiden 22 måneder; den blev, medens jeg var indkaldt, reduceret til 19, og det var da et fremskridt. Jeg tilbragte 9 måneder i Gribskovlejren med komplet meningsløst arbejde: vi var tvunget til at bestille så lidt som muligt, for hvis vi lavede noget reelt, generede vi jo de skovarbejdere, som ellers kunne have deres udkomme ved at lave fornuftigt arbejde i skoven. Jeg skal indrømme, jeg var ved at blive desperat af 9 måneders ophold i en lejr på de vilkår.

Til gengæld var det på det tidspunkt sådan, at udstationeringsordningerne var indført, og man kunne altså blive udstationeret til noget mere meningsfyldt arbejde en del af tjenestetiden, og jeg blev udstationeret til Koføeds skole – det var i høj grad meningsfyldt – de sidste 10 måneder af min tjenestetid. Det var krævende, det var ansvarsfuldt, det var overordentlig lærerigt at sidde dér. Til gengæld indeholdt det unægteligt den problemstilling, at der burde have siddet en socialrådgiver på den plads, jeg blev sat på Koføeds skole.